

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 678/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 11826/2015, Rvp 11827/2015 a Rvp 11828/2015 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie uzneseniami Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16 Er 3156/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3280/2014 z 22. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 437/2009 z 1. júna 2012 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3 CoE 366/2014 z 10. júna 2015 (Rvp 11826/2015), sp. zn. 23 CoE 19/2015 zo 4. júna 2015 (Rvp 11827/2015) a sp. zn. 17 CoE 74/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 11828/2015) a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 11826/2015, Rvp 11827/2015 a Rvp 11828/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11826/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 13. augusta 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uzneseniami Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) a uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, žiada o zrušenie napadnutých uznesení a o predbežný odklad ich vykonateľnosti.

2. Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, na zabezpečenie ktorých boli účastníkmi zmluvného vzťahu uzatvorené rozhodcovské doložky, resp. rozhodcovské zmluvy. Súdny exekútor na základe poverení udelených okresným súdom začal v sťažnosťami napadnutých veciach nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúcie, na základe exekučného titulu tvoreného rozhodnutiami rozhodcovského súdu.

3. Sťažovateľka vyjadruje nesúhlas s napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd „... rozhodol nad rámec zverenej právomoci; svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom...“. Sťažovateľka namieta, že v priebehu exekúcie začatej na základe riadne vydaného poverenia pre exekútora exekučným súdom došlo k zastaveniu exekúcie, a poukazuje na právny názor Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, podľa ktorého zásada kontradiktórnosti zahŕňa aj právo účastníkov konania oboznamovať sa a vyjadrovať sa k právnym dôvodom uplatňovaným ex offo, na ktorých chce súd založiť svoje rozhodnutie.

4. Sťažovateľka odôvodňuje svoje sťažnosti aj tým, že „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti... či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej... ako aj materiálnej... V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť... rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom.“.

5. Sťažovateľka namieta, že okresný súd napadnutými uzneseniami a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, porušil aj základné právo garantované v čl. 47 charty. V tejto súvislosti poukazuje najmä na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. C-472/11 z 21. 2. 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval *ex offo* nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby vyvodil právne dôsledky z tohto záveru, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená. Zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti však zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania *ex offo* nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať o tom účastníkov

konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel ustanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

6. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 14 dohovoru a čl. 47 charty napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, zrušil napadnuté uznesenia a veci vrátil okresnému súdu, prípadne krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka tiež žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania, a navrhuje aj predbežný odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení.

7. Ústavný súd po preskúmaní obsahu sťažností zistil, že k nim nie sú pripojené rovnopisy napadnutých uznesení okresného súdu ani krajského súdu.

II.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

8. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

9. V zmysle § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také veci, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

10. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky, krajského súdu a okresného súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietaným porušeniam práv uzneseniami okresného súdu a krajského súdu

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

14. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Z § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že sťažnosť okrem všeobecných náležitostí podania musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, právoplatného rozhodnutia, ktorým sa

porušili základné práva alebo slobody a proti komu sťažnosť smeruje. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

16. Sťažovateľka označila napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu, avšak ich kópie k sťažnostiam tak, ako to ustanovuje § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nepriložila. Vzhľadom na to, že sťažovateľka je podľa pripojených splnomocnení zastúpená advokátom, ktorý je znalý práva a je povinný riadne uplatňovať všetky zákonné prostriedky na ochranu práv svojej klientky, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľku na doplnenie chýbajúcich zákonom predpísaných náležitostí. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že vo vzťahu k účastníkom, ktorí sú zastúpení advokátom, nemá všeobecnú poučovaciu povinnosť o procesných povinnostiach strán v konaní. Zároveň vzhľadom na vysoký počet sťažností podaných sťažovateľkou je ústavný súd toho názoru, že zákonné náležitosti sťažnosti adresovanej ústavnému súdu sú jej dobre známe.

17. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosti sťažovateľky odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

18. Nad rámec uvedeného ústavný súd tiež uvádza, že totožná sťažnostná argumentácia, aká je obsiahnutá i v predmetných sťažnostiach, už bola predmetom mnohých konaní o sťažnostiach sťažovateľky pred ústavným súdom s tým, že bola odmietnutá pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

19. Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2016